

*Slechts het water dat wij te drinken gaven
zal ook ons verkwikken.*

T. Consalvatico.



DANKBAAR AANDENKEN AAN
DE HEER

Pius LUCAS

echtgenoot van Mevrouw

Maria DE DECKER

Geboren te Steenhuize op 7 augustus 1907
en godvruchtig overleden op 10 juli 1995
in het Sint-Elisabethziekenhuis te Zottegem
gesterkt door de H. H. Sakrament der zieken.

Maria DE DECKER,

Etienne en Francine LUCAS - VAN DER STOCK,
Clement en Bernice SAELENS - LUCAS,

De klein- en achterkleinkinderen,

De families LUCAS, DE DECKER, DE BODT en
GHUUSSE

danken U voor de vele blijken van christelijke
deelname in de rouw.

'Nu is 't voorgoed. Ik zal mijn huis en mijn duifjes niet meer weerzien.' Het was zijn vaarwel aan de thuis die hij zo liefhad in de Assestraat, toen hij een paar maanden geleden voor de zoveelste keer voor herstel naar de kliniek moest worden gevoerd.

Zijn reactie was begrijpelijk. Hij had kort geleden zijn oudere broer zien gaan, de broer waarmee hij zijn werk en leven had gedeeld en besefte vanuit zijn toestand beter dan wie ook dat het nu wel eens zijn beurt zou kunnen zijn.

Pius was een vroom en levenslustige man. Samen met zijn vader en broers heeft hij heel wat gepresteerd. Altijd opgeruimd en bekommerd om het goed van anderen, blijft het beeld van zijn goedheid en liefde in ons hart gegrift.

Met toewijding heeft hij zijn leven gegeven voor zijn dierbare vrouw en zijn geliefde kinderen Etienne en Bernice. Het was zijn droom dat zij het beter zouden hebben dan hem en dit ook te hebben mogen zien en beleven stemde hem tot diepe vreugde en intens geluk.

Hij zag zijn vaderschap uitbloeien als de vele bloembollen van de Hortensia sierheester in zijn talrijke kleinkinderen en achterkleinkinderen.

Toch, geen rozen zonder doornen. Toen zijn vrouw een verzorging nodig had, die hij haar door zijn eigen verzwakte toestand niet meer geven kon, hoe graag hij het voor haar ook had gedaan, en zij in het rustoord een verzekerd onderkomen kon krijgen, begon voor hem zelf ook de bange weg naar de Calvarie. Gelukkig had hij zijn kinderen en familie om hem op die eenzame tocht met hun talrijke bezoeken en nieuwsjes van het thuisfront bij te staan.

De pijnen van het kruis werden evenwel zo erg dat hij hen smeekte zijn broer in de hemel te mogen vervoegen.

Hoe pijnlijk het ook voor ons was deze geliefde vader te moeten afstaan, O.-L.-Heer heeft zijn smeekbede verhoord en hem bij zich genomen.

Vol piëteit nemen we dankbaar afscheid van een man, wiens voornaam 'Pius' als familienaam 'Lucas' voor altijd een bijbelse verwijzing naar God, voor wie hij ten volle heeft geleefd en voor ons het beste heeft gestreefd.

begr. en crem. I. haustraete-ritserveldt, steenhuize - druk. van boxstael.